

[Aage Fogh.]

jord? Skulle der være mulighed for at slå hul på jorden nu, så vi kunne få noget af den til rådighed? Det ville glæde mange og være med til at tage trykket af spekulationen dette sted.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): De jordarealer, der er tale om, er de sidste af Københavns universitets oprindelig meget omfattende jordegodser, og de stammer i virkeligheden fra tidligere klostergodser, som efter reformationen blev overladt universitetet. I dag er der på den måde ca. 300 tdr. land tilbage af disse besiddelser; men hertil kommer yderligere knap 100 tdr. land, som ejes af Roskilde katedralskole. I øvrigt kan det oplyses, at der herudover findes arealer, der tilhører domkirken og Duebrødre kloster; disse områder er altså ikke medregnet i de 300 tdr. land, jeg nævned.

Jorderne er ikke tilvejebragt med konkrete udnyttelsesformål for øje, men udgør en arealreserve, der er nyttig både for universitetet og for staten. Det offentlige har jo ofte store vanskeligheder med at tilvejebringe arealer til de formål, der skal klares. Det kender undervisningsministeriet en hel del til, og herunder kan mageskifte i høj grad komme på tale. På den baggrund ville det være betænkeligt at afhænde de arealer, der her forefindes. Forholdet er det, at jorden i dag i alt væsentligt er bortforpagtet til landbrugsformål bortset fra det areal, der er udlejet til militæret til øvelsesplads.

Der forhandles i øjeblikket om et areal på ca. 140 tdr. land, som tænkes overladt statens planteavlssudvalg til en forsøgsgård til erstatning for Virumgård i Lyngby, altså netop et mageskifte.

Det areal, Roskilde kommune er særlig interesseret i at erhverve, ligger nord for Holbækvejen og udgør 70-80 tdr. land. Der har været ført forhandlinger med Roskilde by om byens overtagelse af arealet som led i et mageskifte, hvorefter byen overdrager universitetet et andet tilsvarende areal i forbindelse med universitetsarealerne længere mod syd, et område, der anvendes til landbrugsjord.

Der er gode udgigter til, at denne sag i nær fremtid vil kunne løses på en for Roskilde

by tilfredsstillende måde, men jeg kan ikke love det ærede medlem, at ministeriet vil sælge hele arealet eller en del deraf.

Undervisningsministeriets arealproblemer er i øjeblikket genstand for nærmere overvejelse i forbindelse med de højere læreanstalters udbygningsbehov. Vi vil gerne gøre forsøg på at kortlægge de dækningsmuligheder, der findes, så godt det er muligt. Når vi på den måde har fået et fuldstændigt billede af problemerne, vil vi søge at gennemføre en helhedsløsning, og der kan måske i den forbindelse blive tale om at frigive nogle arealer; det kan jeg dog ikke sige noget sikkert om i dag. Det er en selvfølge, at kan ministeriet på denne måde hjælpe andre offentlige institutioner, vil ministeriet gøre det, når det kan ske på en måde, så det ikke går direkte på tværs af de interesser, ministeriet må varetage.

Aage Fogh: Også i dette tilfælde vil jeg takke den højtærede minister for det delvise tilsagn, der blev givet. Men jeg må dog skynde mig at føje til, at betingelsen for, at der skal kunne sælges, ganske simpelt er, at ministeren vil, for embedsmændene vil ikke, og det har de aldrig villet hidtil — det er dér, det er strandet. Hvis vi nu skulle være så heldige, at der er kommet en minister til, som vil sælge, så er det meget let at skaffe de 70 eller 100 tdr. land til at begynde med, og så er der dog gået hul på det.

Tanken om et mageskifte er jo pragtfuld. Ærede medlemmer: Roskilde kommune må købe 50 tdr. land bagland og betale det med 20.000 kr. pr. td. land for at komme til at mageskifte med staten. Det er det bedste spil, jeg har hørt om endnu — man må vel ikke sige det så stærkt som, at det er den dåbeligste jordpolitik, der overhovedet kan drives. Hvorfor i alverden skal universitetet have bagland til de priser, når det har jord nok? Nej, den eneste fornuftige udgang på alt dette ville være, at den jord, universitetet ejer, bliver vurderet op til det, den er værd — det vurderer jeg til 5 mill. kr. — og at universitetet så betaler skat af værdien. Sker det, kan den højtærede minister være forvisset om, at så vil embedsmændene sælge. Ligeledes ville det eneste fornuftige være, at man vurderede den jord, København ejer i Roskilde, på samme måde — det er